

РЕШЕНИЕ

№ 2472

гр. София, 25.05.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 9 състав, в публично заседание на 03.05.2011 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Камелия Серафимова

при участието на секретаря Анжела Савова и при участието на прокурора Панайотова, като разгледа дело номер **1753** по описа за **2011** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Настоящото административно производство е по реда на чл.145-178 АПК, вр. с чл.118 КСО. Образувано е по жалба на М. С. К. от Г.С. срещу Решение №110/16.02.2011 година на Г. Д. на СУ”СО”-Г.С.,с което последният на основание чл.117,А.3 КСО е оставил без уважение жалбата на М. С. К. срещу Разпореждане № */11 от 12.02.2010 година на Ръководителя на „Пенсионно О.”.

Развитите в жалбата оплаквания са за незаконосъобразност на оспореното решение.Твърди се,че инвалидната пенсия следва да бъде отпусната съгласно Експертното решение от 01.04.2009 година,където НЕЛК е посочила причините за инвалидността – професионално заболяване и началната дата- 03.01.2005 година и именно това е датата,от която следва да му бъде отпусната пенсията. Иска се отмяна на решението и потвърденото с него разпореждане за отпускане на пенсия.

В съдебно заседание,оспорващият-М. С. К., редовно и своевременно призован, се явява лично и поддържа жалбата на заявените основания.

Ответникът по оспорването-Г. Д. на СУ”СО”-Г.С.,редовно и своевременно призован,чрез процесуалния си представител-юрисконсулт В, редовно упълномощена с пълномощно по делото,оспорва жалбата като неоснователна. Подробни съображения в тази насока развива и в представените по делото писмени бележки.

Представителят на С.-прокурор П изразява становище за неоснователност на предявената жалба.

Административен съд С.-град,след като прецени събраните по делото доказателства,ведно с доводите и възраженията на страните,при условията на чл.142,А.1 АПК,вр. с чл.188 ГПК, прие за установено следното:

От приложеното към пенсионната преписка Експертно решение на НЕЛК №0102

/01.04.2009 година, УНГ Болести се установява, че оспорваният е с трайно намалена работоспособност 51 %, отменено е ЕП на НЕЛК по оценка на работоспособността и срока на инвалидността-пожизнен,определен е процент на трайно намалена работоспособност поради общо заболяване-10 %, дата на инвалидизиране- 30.03-2004 година, професионално заболяване-50 %, с дата на инвалидизиране-03.01.2005 година- с диагноза-Двустранен неврит на слуховите нерви и определен срок на инвалидността- пожизнен.

На 18.12.2009 година,оспорваният К. депозирал до СУ"СО"Молба, с която поискал му бъде отпусната пенсия за инвалидност поради професионално заболяване по реда на чл.78 от КСО, считано от 03.01.2005 година. Към молбата си приложил копие на Експертното решение на НЕЛК, регистрационна карта за призната професионална болест.

С Разпореждане №4 /12.02.2010 година на Ръководител „Пенсионно О." при СУСО", на оспорвания е отпусната пенсия за инвалидност поради трудова злополука и професионална болест по реда на чл.78 от КСО от 18.12.2009 година.

На 13.05.2010 година,оспорваният К. депозирал жалба до Г. Д. СУ"СО"срещу разпореждането за отпускане на пенсия за инвалидност поради професионално заболяване.

С Решение №119/16.02.2011 година, Г. Д. СУ"СО" отхвърлил подадената жалба на К. срещу издаденото разпореждане от 12.02.2010 година.

Решението е връчено по пощата с обратна разписка на оспорвания на 21.02.2011 година. По делото е приложено заверено копие на цялата административна преписка.

С оглед на така установената фактическа обстановка,Административен съд-С. град намира предявената жалба за процесуално допустима,подадена в преклузивния срок по чл.149,А.1 АПК от легитимирана страна и при наличие на правен интерес от обжалване.Разгледана по същество,същата се явява неоснователна. Съображенията за това са следните.

Оспореното Решение №119/16.02.2011 година на Г. Д. на СУ "СО" Г.С. представлява индивидуален административен акт по смисъла на чл.21,А.1 АПК,и като такъв подлежи на съдебен контрол за законосъобразност,по критериите,визирани в разпоредбата на чл.146 АПК,/така наречените условия за редовно действие на административните актове./При преценката,съдът следва да провери актът издаден ли е от компетентен орган и в предписаната от закона форма,спазени ли са материално-правните и процесуално-правните разпоредби и съобразен ли е актът с целта на закона.

В разглеждания случай,оспореното решение е издадено от компетентен орган-това е Главният Д. на СУ"СО" Г.С.,на когото законът изрично по силата на чл.117,А.3 от КСО е предоставил правото и задължението да се произнася по жалби срещу Разпореждания на ръководителя на съответното териториално поделение на НОИ.По своето съдържание,процесното Решение отговаря на изискванията на чл.59 АПК,приложим по аргумент от 117,А.5 КСО,за форма и съдържание и съдържа предвидените в този текст реквизити,мотивирано е и са изложени фактическите и правните основания за издаването му.

Спазени са материалноправните и процесуалноправните предпоставки за издаване на решението.Преди да пристъпи към издаване на процесното решение,административният орган е съобразил вмененото му в задължение по силата на приложимата по аргумент от чл.117,А.5 КСО разпоредба на чл.35 от АПК да изясни фактите и обстоятелствата от значение за случая и да обсъди възраженията и обясненията на заинтересованите граждани и организации. В настоящия случай, събраните по делото доказателства сочат,че пенсионното производство е инициатирано с подаване на молба от страна на оспорвания за отпускане на пенсия за инвалидност поради професионално заболяване, въз основа на влязлото в сила Решение на НЕЛК, с което е определена 50% трайно намалена работоспособност поради професионално заболяване и определен начален момент на датата на инвалидизирането- 03.01.2005 година. Експертното решение на НЕЛК е връчено лично на оспорвания на 30.06.2009 година/ видно от приложената по делото обратна разписка. Експертното решение на НЕЛК не е обжалвано от страна на оспорвания, при което предвиденият 14 дневен срок е започнал да тече от 01.07.2009

година, съответно на това изтекъл на 14.07.2009 година, вторник, присъствен ден. Решението на НЕЛК е влязло в сила на 15.07.2009 година/ като по отношение на този факт спор по делото няма и оспорващият, и ответникът по оспорването не твърдят различна дата на влизане в сила на Решението на НЕЛК. Съгласно разпоредбата на чл.73, А.1 КСО, правото на пенсия за инвалидност се поражда от датата на инвалидизиране, а съгласно чл.94 от КСО пенсиите се отпускат от датата на придобиване на правото/ датата на инвалидизирането, ако заявлението с необходимите документи е подадено в 6 месечен срок от тази дата- датата на инвалидизиране. Ако документите са подадени след изтичане на 6 месечния срок от придобиване на правото, съответно прекратяване на осигуряването, пенсиите се отпускат от датата на подаването им. От така очертаната разпоредба на чл.94 от КСО е видно ,че законодателят е предвидил две самостоятелни хипотези, при наличието на които се отпускат пенсиите за инвалидност поради трудова злополука и професионална болест. Наред с това, в разпоредбата на чл.94,А.2 КСО е предвидено едно изключение от общото правило, залегнало в разпоредбата на чл.94,А.1 КСО, според което пенсия за инвалидност се отпуска от датата на заявлението за освидетелстване от ТЕЛК/ НЕЛК/, ако необходимите документи за пенсиониране са подадени в ТП на НОИ в едномесечен срок от влизане в сила на експертното решение на ТЕЛК/ НЕЛК/.Следва да се отбележи обаче ,че административният орган не действа служебно, а винаги по инициатива на лицето ,което е придобило правото на пенсия, като за целта е необходимо безусловно активно поведение на лицето-подаването на заявлението за отпускане на пенсия- в конкретния случай за инвалидност. При преценката за началния момент на отпускане на пенсията винаги следва да се прави разлика между началния момент на придобиване на правото на пенсия от съответния вид и момента на упражняване на това право- какъвто е процесният случай- оспорващият е придобил правото на лична пенсия за инвалидност поради професионално заболяване от дата 03.01.2005 година ,но е упражнил правото си едва на 18.12.2009 година- чрез подаване на нарочна молба за отпускане на този вид пенсия. Предвиденият по чл.94,А.1 КСО 6 месечен срок е започнал да тече от 15.07.2009 година- датата на влизане в сила на Решението на НЕЛК съответно на това изтекъл на 15.12.2009 година- вторник,присъствен ден. Заявлението за отпускане на пенсия при казаното по- горе е подадено извън предвиденият 6 месечен срок. Наред с това,от събраните по делото доказателства също е безспорно установено,че оспорващият не е депозирал заявлението си за отпускане на пенсия и в предвидения едномесечен срок от влизане в сила на ЕР на НЕЛК/влязло в сила на 15.07.2009 година, при което по отношение на него не може да намери приложение и разпоредбата на чл.94,А.2 КСО. Неоснователен е доводът на оспорващия, че спрямо него следва да намери приложение разпоредбата на параграф 22м от ПЗР на КСО, в сила от 01.07.2009 година. На първо място,съгласно сочената разпоредба лицата, на които експертните решения за определяне на трайно намалена работоспособност са обжалвани до 01.07.2009 година, могат в 6 месечен срок от тази дата да подадат заявление за отпускане на пенсия за инвалидност и в тези случаи, пенсията се отпуска от датата на придобиване на правото, съгласно обжалваното експертно решение за трайно намалена работоспособност в размера по чл.98,А.7 от КСО,а ако заявлението е подадено извън 6 месечния срок, пенсията се отпуска от датата на подаването му.На второ място, при казаното по-горе-оспорващият не е обжалвал експертното решение на НЕЛК до 01.07.2009 година и сочената разпоредба изобщо не може да намери приложение .

След като заявлението, заедно с необходимите документи е подадено от страна на оспорващия извън предвидените в чл.94,А.1 и А.2 срокове- както 6 месечен, така и едномесечен, то съвсем законосъобразно Ръководителят на Пенсионно О. е отпуснал пенсия за инвалидност поради професионална болест на оспорващия от датата на подаване на заявлението-18.12.2009 година. Решението на Г. Д. СУСО, потвърждаващо разпореждането, отговаря на условията за редовно действие на административните актове и предоставя отхвърляне на предявеното срещу него оспорване.

Страните не са заявили претенции за присъждане на разноски,а и не са направили такива.

Водим от гореизложеното и на основание чл.172,А.2 АПК, Административен съд-С. –град

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ ОСПОРВАНЕТО НА М. С. К. от Г.С. срещу Решение №110/16.02.2011 година на Г. Д. на СУ"СО"-Г.С.,с което последният на основание чл.117,А.3 КСО е оставил без уважение жалбата на М. С. К. срещу Разпореждане № */11 от 12.02.2010 година на Ръководителя на „Пенсионно О.”.

На основание чл.138,А.1 АПК, препис от решението да се изпрати на оспорващия и Г. Д. СУ"СО" Г.С..

Решението подлежи на касационно оспорване пред ВАС на РБ в 14 дневен срок от получаване на препис от същото, съгласно разпоредбата на чл.211,А.1 АПК,вр. с чл.119 КСО.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: